

אפרת חכימי

לחפש כפר

אפרת חכימי לוקחת את הצופים לשיטוט תיעודי ובדוי. נקודת המוצא שלה היא היעלמות של הכפר אסמיר בהרי האטלס הגבוה. הכפר ננטש על ידי תושביו היהודים, ולא ניתן למצוא אותו במפות העכשוויות. בתערוכה נחשף סיפור ההגירה של בנות ובני הכפר, בהם גם משפחתה של חכימי.

בהעדר ארכיון משפחתי, חכימי מחפשת בארכיונים תיעוד ועדות למקום שהיה ואיננו. החיפוש מוביל אותה במעגלים הולכים ומתרחבים, כשהסיפור הפרטי משתלב בסיפור רחב יותר, בתנאים הפוליטיים של התקופה, וגם ברגע מכריע בהיסטוריה של מדיום הצילום במרוקו. התערוכה נעה במרחב ובזמן, בין חצר סולטאן מרוקו בתחילת המאה העשרים, לכפר בהרי האטלס הגבוה, ומגיעה לישראל באמצע שנות החמישים, דרך הים באונייה 'ירושלים', ועד למושב שוקדה שבדרום הארץ. חכימי יוצרת מסלול ביוגרפי גיאוגרפי משובש וחסר, ובו פערים החושפים בעדינות ובאיטיות היסטוריוגרפיה נשית, אישית.

חכימי בוחנת את האפשרויות העולות ממנעד רחב של פרקטיקות: צילום ישיר לעומת צילום מבויים, דימוי נע לעומת צילום סטילס, צילום בשחור-לבן לעומת צילום בצבע, ועוד. העבודות אינן תיעודיות, הן מפעילות בדרכים מקוריות דימויים, צילומים ואובייקטים מהעבר כדי לספר סיפור חדש. השריד הצילומי הופך לרלוונטי ולאיש.